

Forfatter: Skjoldborg, Johan

Titel: Udrag fra En Stridsmand

Citation: Skjoldborg, Johan: "En Stridsmand", i Skjoldborg, Johan: *En Stridsmand*, 1896, s. 76.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-skjold_01-shoot-idm140513901850592/facsimile.pdf (tilgået 19. april 2024)

Anvendt udgave: En Stridsmand

efter. — — Han vendte sig mod Væggen, og Angerstaarer trillede ned ad hans Kinder . . . . Nu skulde der være Slut! — Og dog, hvor ofte havde han ikke tænkt det samme, og hvorofte var ikke det gode Forsæt henvejret! . . . . Men nu! . . . .

Saaledes brødes Tankerne, mens Urets ensformige Tik!—Tak! mindede ham om Tiden, der ligegyldig og ufølsom for Kampen i Menneskets Bryst, gaar sin evige Gang, enten Livet eller Døden sejrer.

Han sprang rask op og klædte sig paa.

Der blev ikke talt mange Ord i Dagens Løb. Endda han gik saa ydmygt og bøjede af og gjorde sig lille, blev der tavst omkring ham, og naar der taltes, selv om de mest dagligdags Ting, havde Ordene en sorgmodig Klang som i et Hus, hvor et Menneske ligger for Døden.

Dagen efter gik ligedan. Da syntes

Søren, at det gik for vidt. Han trak Brynene sammen og traadte fastere i Gulvet.

Ude i Loen traf han Faderen, der havde gaaet og mimret med Munden, som han havde noget paa Sinde.

»Hum! Du er vel ikke bleven i Lyst for Drik?«

Søren blæste lidt af det.

»Ja, det er meget farligt at blive i Lyst for det, min Søn!« vedblev Faderen med Taarer i de rødrandede Øjne.

»Aah!« trak Søren paa Akslerne og gik.

»Ak, ja! Det er jo ikke saa godt!« sukkede den gamle.

Men Søren sagde til sin Hustru: »En skulde næsten tro, her var Lig i Huset! Hvad er der i Vejen?«

Med stor Alvor, men roligt Udtryk, svarede hun: »Det ved du vel ligesaa godt som jeg. Og jeg gruer for Fremtiden. — Ja, det gør jeg, Søren!«